

befale mit Forslag dertil. Men jeg har kun lidet Haab om, at det vil nytte. Jeg vil nu sætte hele min Lid til, at dette Forslag, naar det bliver undlivet, alligevel vil gaa igjennem, at det vil gaa ud i Folket og der samle den Stemning om sig, det ikke kan vinde i denne Forsamling; thi saa var det muligt, at det kunde vende tilbage hertil og banke paa Døren, saa man tilsidst vil ende med at sige, at dette Forslag er heldigt for alle Parter. Jeg veed nok, at Høire er meget ilde stemt mod den foreslaede Forandring; jeg har læst det i Høires Blade. Man kunde lige saa godt foreslaa, at Folkethinget skulde afgjøre den Sag, som man kunde fremsætte dette Forslag angaaende den forenede Rigsdag. Jeg tror, man ser meget forkert paa Sagen, naar man har den Opfattelse. Til Høire vil jeg sige dette: De rose sig for, at de kunne tilfredsstille Meget for Fædrelandets Skyld, og deres Valgsprog er jo: Alt for Fædrelandet. Allerede den Umstændighed kunde maaske bevirke, at Høire kunde, naaget det i Dieblisset maatte have den Skade at give Slip paa sit kjære Ministerium, for Fremtiden troste sig med den sundere Tilstand, der vilde fremkomme. Men der vilde tillige være en anden Betragtning, der vilde være lige saa bestemmende for Høire. Høire har en Forfatter, der fremtræder i Berlingske Tidende under det berømte Mærke „B“, maaske det er flere Forfattere, men Mærket staaar der en Gang imellem. Det var der ogsaa for et Par Aaaneder siden, og da spaaede denne Forfatter, at i 1887 vilde Høire have en meget betydelig Minoritet i dette Thing, og i 1890, altsaa kun om godt 4 Aar, vilde Høire være i Flertal. Det staaar i „Berlingske Tidende“ (Thomsen: Ja, jeg læser det ikke.). Det ærede Medlem siger, at han læser det ikke, ja det er en Feil. Det staaar der under dette Mærke, og de Herrer ville have set, at Alt, hvad denne Forfatter har spaaet, det staaar til. Han har forudsagt Gendarmerne, han har forudsagt den provisoriske Finantslov, han har forudsagt Novellerne til Straffeloven og Gud veed hvad, kort i Forveien, og saa er det kommet; man maa virkelig anse ham for en ren Spaamand. Nu kan det jo være, at han her, hvor han ikke skal spaa om Regjeringens eventuelle Handlinger, men om Folkestemningen, viste sig at være den falske

Tirefias, men han har stor Prestige for sig, og der er stor Sandsynlighed for, at denne Mand ser rigtigt. Altsaa, for Høire maatte det jo, synes jeg, være en smal Sag at gaa ind paa dette, naar de i 1887, altsaa om godt et Aar, have en stor Minoritet her; det vilde jo være et Flertal i den forenede Rigsdag, saa kunde de jo sagtens, og naar de i 1890, altsaa om 4 Aar, have Majoritet i dette Thing, saa have de jo overvældende Majoritet i den forenede Rigsdag, og saa kunne de jo ogsaa sagtens gaa ind paa det. Saa kan de jo faae, hvem de vil have, til Ministre og kunne, selv om deres kjære Ministerium for en kort Tid maa forsvinde fra Skuepladsen, faae det tilbage igjen.

Th. Nielsen: Det er ikke for at indlade mig i nogen lang Debat med den ærede Forslagsstiller, at jeg tager Ordet, men jeg skal dog ikke undlade at gjøre et Par Bemærkninger til hans Forslag. Den ene er den, at han jo dog ikke vel kan have været blind for, at i Dieblisset vilde hans Forslag bevirke, at Folkethinget fik gennemført sin Willie, men netop derfor er jo hans Forslag uigjennemførligt andre Steder. Men se vi paa hans Forslag fra den bestaaende Retstilstand, som den er udviklet i dette Thing, og som jeg tror uimodsigelig er udviklet — i alt Fald er det Modsatte ikke bevist, thi det ærede Medlem vil da ikke paastaa, at de ærede Medlemmer for Thisted (Sagd) og Helsingør (Thomsen) have bevist, at den bestaaende Retstilstand ikke er den, at Folkethinget skal have Hovedindflydelse paa Finantsloven — se vi altsaa paa denne bestaaende Retstilstand, saa vil jo altsaa hans Forslag være et stort Tilbagekridt. Den vil tillægge den samlede Rigsdag det, som nu Folkethinget har efter den bestaaende Retstilstand. Det tror jeg ikke er rigtigt. Men skal jeg se paa Fremtiden, ja saa vil jo Tilstanden være den, at vedtages dette hans Forslag, saa kan jo ogsaa Ting som Kjøbenhavns Befæstning eller lignende blive gennemført. Dertil hører jo ikke, at Venstre i dette Thing skal gaa ned til et meget lavt Tal; naar det blot gik ned til 60 a 70, saa vilde det jo være muligt, at der kunde gennemføres Dele af Kjøbenhavns Befæstning. Hans Forslag vilde iøvrigt ogsaa umuliggjøre en Forøgelse af Folkethingsvalgtred-